

פרשת חיי שרה

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

מאמר ראש הישיבה

בקשה שאי אפשר לסרב לה

טיפ לחיים

אתם בוודאי מכירים אנשים שאי אפשר לסרב להם. האם שאלתם את עצמכם פעם מה הסוד שלהם?

ובכן, אפשר לשים לב בקלות לכמה מאפיינים של בקשה שאי אפשר לסרב לה: המבקש בטוח בעצמו ובצדקת דרכו, והוא לא מרגיש שום רגשות אשם. הוא החלטי ולא הססני. הוא לא מצפה ולא מועלה על דעתו לשמוע סירוב. כל שכן אם הוא יודע שהבקשה שלו היא לטובתך ושאתה בוודאי רוצה למלא את בקשתו - אז בוודאי יש לבקשה תוקף הרבה יותר גדול.

הגישה והביטחון

נביא דוגמאות פשוטות לבקשות בגשמיות וברוחניות שכל אחד מבקש מתוך ביטחון גמור: אם אבא אומר לבנו: לך בבקשה למכולת ותקנה כמה מוצרים לבית. האם הגן צריך להרגיש לא נעים לבקש מהאבא 'אבא תן לי בבקשה כסף בשביל לקנות?' ברור לגן שהאבא יודע שהוא צריך כסף בשביל הקניות, ואם האבא ביקש ממנו ללכת לקניות, ברור שהאבא רוצה לתת לו את הכסף ומצפה שהגן יבקש. הבן יבקש בלי היסוס ובלו שום מחשבה של 'מגיע לי או לא מגיע לי', 'אבא ייתן לי או לא ייתן לי' וברור שיבקש. זו אפילו לא בקשה, הבקשה מתבקשת מאלוהי. דוגמה נוספת. אם בת לא מתלבשת בצניעות והיא יודעת שהדבר מצער מאוד את הוריה. יום אחד היא מחליטה לחזור בתשובה ולהתחיל להתלבש בצניעות, והיא מבקשת מהוריה כסף לקניית בגדים צנועים. האם יש לה ספק בכך שהם מיד ייתנו לה בשמחה גדולה ומתוך תחושת הקלה? האם יש ספק בכך שהם רוצים לתת לה כסף לקניית הבגדים הצנועים הרבה הרבה יותר ממה שהיא רוצה בכך?

תדע שאתה טוב. מה הכוונה? גם אם אתה רואה שיש לך רצונות רעים - אבל זה מפריע לך וכואב לך, ומה זה אומר? זה אומר שהרצון שלך הוא טוב. אתה רוצה רק טוב. זו המהות האמתית שלך, וכל הרצונות הרעים לא שייכים אליך כלל.

תדע שה' יודע שאתה טוב. ה' נפח בך נשמה שהיא חלק ממנו, והוא כולו טוב, ולכן גם הנשמה שלך היא כולה טוב. והנשמה זה אתה באמת. כל השאר זה לא אתה. ה' יודע את זה ומאמין בך.

תדע שיש לך כוח לנצח את היצר הרע, כי ה' לא נותן לאדם ניסיון שאינו יכול לעמוד בו, והנשמה האלוהית שלך היא בעלת כוח, ואם רק תאמין בזה ותזכור את זה, אתה תראה ששום כוח לא יוכל לעצור אותך.

תדע שה' רוצה שתצליח. הוא ברא את העולם כדי שתצליח באמת, וההצלחה האמתית היא לעשות את רצונו, ולכן הוא משתוקק לעזור לך לעשות רצונו ומחכה שרק תבקש והוא מיד יעזור לך.

תדע שאתה מבקש בשביל ה', כדי לעשות רצונו וכדי להתקרב אליו יתברך, כי הרי אתה טוב, ואתה רוצה רק טוב, וגם כל התפילה שלך היא בשביל להיות יותר טוב, יותר קרוב לה', ויותר לעשות את רצונו.

תדע שה' יודע את זה, ולכן הוא בוודאי יעשה את רצונו.

עם הידיעות האלה כל תפילה יצאת בעוצמה, כל בקשה מבקשים בביטחון גמור, והיא בוודאי תעשה פירות. בלי אמונה בעצמך אתה מרגיש כאילו אתה צריך לשכנע את ה', ואתה רק מרגיש רע עם עצמך ש"מי אני ומה חיי, ומה אני שווה בכלל...!" יש לך ספקות בעצמך, ספקות האם תתקבל תפילתך. זה חוסר אמונה מוחלט. זה שקר מוחלט. לכן

או אם בחור ישיבה לומד טוב ומשקיע ומבקש מהאבא תגבור בלימודו, האם יש לו ספק בכך שהבקשה שלו היא הנחת הגדול ביותר לאבא? האבא לא רק שרוצה את זה יותר ממנו, ולא רק שהוא ייתן לו, אלא שהוא עוד ייתן לו הרבה יותר, גם כסף לנסיעות וגם לקנות לעצמו ארוחות וגם כסף לבזבזים. מה מושתף לכל המקרים האלה? הבנים בטוחים שהם עושים דבר טוב, ומבקשים את מה שההורים באמת רוצים וגם עושים את זה למענם, והם גם יודעים שההורים בוודאי רוצים ושמוחים למלא בקשתם.

נכון שישנם מקרים אחרים שבהם לא כל כך ברור שהבקשות תתקבלנה, אבל אם בן אדם מבקש **באותה גישה ובאותו ביטחון** של הבנים שמבקשים לעשות את רצון ההורים שלהם - יהיה קשה מאוד לסרב לו.

שיקוף של חוקים רוחניים

ומה שנכון בין בני אדם נכון גם בתפילה. כי "מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא" - מה שקורה בעולם הזה, זה שיקוף של מציאות רוחנית. כשאתה מבקש בהססנות, בחוסר אמונה בכי שאתה מבקש ממנו או בחוסר אמונה בעצמך - קשה מאוד שתפילתך תתקבל. אבל כאשר אתה מבקש באמונה ובביטחון גמור - התפילה תפעל ישועות ובאופן מיידי.

לכן המפתח המרכזי לתפילה הוא האמונה בעצמך. כי האמונה בה' שהוא כול יכול והכול בידו ושהוא רחמן וטוב - זה ברור מאליו. אבל השלימות של האמונה זו **האמונה בעצמנו** - וזו האמונה שאנחנו צריכים באמת כדי שהבקשות תתקבלנה.

אתה לא בא לשכנע

ונחזור כאן על יסודות האמונה בעצמנו:

המשך בעמוד 3

גיליון 648 כ"ה חשוון תש"פ

כניסה	יציאה	ר"ת
16:01	17:15	ירושלים
16:17	17:50	תל אביב
16:08	17:50	חיפה
16:20	17:54	באר שבע

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

חולון	ירושלים	כפר סבא
יום ה', ל' חשוון (28/11/19)	יום ד', כ"ט חשוון (27/11/19)	יום ב', כ"ז חשוון (25/11/19)
בית כנסת ע"ש חללי צה"ל המעפילים פינת המצודה, בשעה 21:30	ישיבת "חוט של חסד" שמואל הנביא 13, בשעה 20:30	בני"כ "אוהל רחל" הנביאים 7, בשעה 20:00

חינוך באהבה הרב יצחק אבוהצירא

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

בדיחות הדעת

אדם מגיע הביתה בריצה ומספר לאשתו בהתרגשות: "ברוך השם יש לי חדשות טובות. מצאתי עבודה חדשה בתנאים מעולים!!!! משכורת של 15,000 ש"ח בחודש, מקבלים מכונית מהחברה וכל מיני בונוסים. רק בעיה קטנה העבודה ממש ממש קשה ועוסקת בצנרת הביוב המרכזי של הארץ, אבל היא ממש משתלמת!" האישה שמחה ומודה לבורא העולם: "תודה רבה להשם מעתה לא נחיה עוד בחרפת רעב" הבעל: "יופי! ידעתי שתשמחי! את מתחילה מחר..."

אמא של דני, מעולם לא חייכה את דני לכך שיש בבית חוקים וכו' היא אמנם דרשה ממנו לבצע את החוקים שהיא החליטה שיתקיימו בבית, אך המסר שהעבירה לדני היה בסגנון של תקשיב לאמא ותעשה את מה שאמא אמרה לך. כאשר דני היה נמנע מלסדר את משחקיו, היא העבירה לו מסר של "בעיית משמעת" ולא של "חוסר הרגל לחיות עם חוקים" עליו להפריד בין נושא המשמעת (שיהיה עליו בע"ה סדרה שלמה) לבין חינוך והרגל לחיות עם גבולות וחוקים.

דבר נוסף, גם אם נניח שהילד באמת מבין שיש חוקים בבית, וגם את החוק הנוכחי הוא הבין, ישנן מספיק סיבות שיגרמו לו לשכוח או לא לרצות לבצע ועליו לצאת מנקודת הנחה שהילד יתקשה להתמודד עם החוק ואפילו יעדיף בקלות לוותר עליו, שהרי מבעדו הוא "עיר פרא אדם יגד". לכן, עליו להיות ערוכים ולתכנן מראש את הסיבות שעלולות להפריע או להקשות עליו ועל הילד ביישום החוק. עליו להיות סבלניים ואל לנו לצפות מיד למשמעת והרגל. עליו לעזור לילד לקיים את החוק מתוך מודעות, הבנה ורצון ולא ח"ו מתוך כפייה. חשוב מאוד לתת חיזוקים, לפרגן ולעודד בלי סוף את הילד המצליח ובנוסף לעידוד ולחיזוק עליו למצא דרכים לליבו של הילד הנשכל. כמובן הילדים שונים זה מזה והתגובה שלנו צריכה להיות בהתאם להתאמצות ולא רק על פי סבך התוצאה.

שמסדרת את חדרם בכל מקרה. לאחר שבדקנו את רמת הכלל, נבדוק גם את רמת הפרט: האם כל הילדים שווים, או שאחד מסודר יותר והשני פחות? האם ישנו ילד שיתקשה ביישום החוק? האם יש ילד שזקוק לתמיכה ועידוד נוספים? תשובות לשאלות אלו, יתנו לנו "הכוונה" לסוג החינוך, ההרגל או האימון שנעבוד עם הילדים ביישום החוק ברמת הכלל וברמת הפרט.

חזרה אישי

הבדיקה של גב' לוי, העלתה את הממצאים הבאים: במשפחת לוי ארבעה ילדים, שלושה מהם חרוצים ואחד קצת עצל. גב' לוי מודעת לכך כי שלושת ילדיה החרוטים יבצעו את החוק ע"י עידוד סביר, תזכורת יומית ומבצע שבועי נושא פרסים. להערכתה, ילדיה החרוטים יתרגלו תוך שלושה שבועות של תזכורות יומיות ומבצעים להרגל עצמאי של סידור החדר. אולם ילדה "העצל" יתקשה מאוד במשימה על אף העידוד והמבצע ואפילו אם יסדר לאחר תזכורת נוספת זה יהיה רק כדי לצאת ידי חובה, ובצורה זו הפסדנו את האפקט החינוכי וחבל, אם כן מה עושים איתו?! ראשית נעבוד עם כל הילדים בכלליות בצורה שווה, ותוך כדי העבודה הכללית, נעבוד עם הילד העצל על ידי "חזרה אישי". כדי לעבוד עם הילדים בכלליות, עליו להיות בטוחים שיש להם מודעות עצמית לכל העניין הזה של חוקים בבית בכלל, ולחוק הנוכחי בפרט.

מודעות עצמית

עליו לדעת, לשלל ילד צריכה להיות מודעות רבה ל"מסגרת החוקים של הבית", אל לנו להשלות את עצמנו ולחשוב שהילד מבין לבד שבבית יש חוקים או שהוא הבין את לשון החוק. פעמים רבות הילד כלל לא מבין מה רוצים ממנו. לדוגמה: "ד-נ-י! מה אתה חדש כאן? מה אתה חושב שאימא שלך משרתת? שיחקת במשחקים, תרים אותם מיד למקום! איך אתה יכול לרדת למטה כשהחדר שלך הפוך???" נשמע מוכה, לא?!

חיים במסגרת-פרק ה'

במשפחת לוי, שוררת מידי בוקר בחדר הילדים, מהפכת עולם.

הילדים ב"ה קמים בזמן, אך תוך כדי ההתעוררות וההתלבשות, הם הופכים את כל החדר: השמיכות והכריות על הרצפה, הפיזמות מפוזרות מתחת למיטה, המשחקים של הערב על הרצפה ועל שולחן הכתיבה והבגדים הפוכים בארון. גב' לוי החליטה שמצב זה אינו יכול להימשך עוד. היא אמנם ביקשה מהילדים כמה פעמים לסדר את חדרם וזה אכן התבצע, אך ביום שלא ביקשה הם כאילו "שכחו" ולא סידרו. לאחר זמן, כשעדיין לא היה שיפור במצב, החליטו ההורים על חוק חדש: "סידור החדר והמיטה בבוקר". לשון החוק היה כך: "על מנת לשמור על בית מסודר, כל בני הבית יסדרו את חדרם ומיטותיהם בבוקר". גב' לוי התקשרה להיועץ מה עליה לעשות בכדי להצליח ביישום החוק.

הערכת מצב

ראשית, בואו ננתח ביחד את המצב.

המצב היום הוא: שחדר הילדים הפוך מידי בוקר בעקבות סגנון ההתלבשות ויכולת הארגון של הילדים. עליו לחשוב: מה הצורך שלנו בקיום החוק, או בכילים אחרות, מה אנו רוצים להשיג בהפעלת החוק?

אנו רוצים להשיג שני דברים: א. שהילדים יהיו מסודרים, דהיינו שילמדו להתלבש תוך כדי ארגון בגדיהם. ב. שהבית יהיה מסודר. נחקור: "מהי הסיבה שהילדים מתלבשים בצורה זו", האם הם מבולגנים מטבעם או רק מחוסר חינוך והרגל לסדר? האם הם מסודרים מטבעם, אלא שהם ממהרים בבוקר ולכן אין להם זמן לסדר? האם הם מזלזלים או לא מבינים את הצורך בלהיות מסודרים או לחיות בסביבה מסודרת? או האם הם מרשים לעצמם להתרשל, בגלל שהם סומכים על האם

זקוק לישועה דחופה?
כולל חצות זה התשובה!
אברך ילמד בחצות ליל לישועתך
02-5308000

ט ב ו ת
ה ד ו ת

**התודה זה לא פטנט
זו דרך חיים**

ספרו החדש של הרב ארוש
052-2240696

נפלאות התורה
הרב שלום ארוש

ילדון הידודון

בין הכותרים יוגרלו מתנות

ריצה ומהירות - לצורך שרות. בפרשה שעברה, ושוב בפרשת חיי שרה.

תשובה כרשת לך לך: אצל נח, אברהם, משה נאמר "בעצם היום הזה", וגם כשהקב"ה הוציא את ישראל מצרים

הזוכה: מ. אלפסי, אשדוד

פתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חיזוקית-

חשון | כלי מחזיק ברכה

יהודי הוא צינור להשפעה העליונה

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

יש לך סיפור תודה? המערכת תשמח לפרסם אותו al5308000@gmail.com

סיפורי תודה אמרתי תודה ונושעתי

מרגלית של תודה

הוא הסביר להם את כל השקל שיש בזה, ונתן להם את הספר 'שעריו בתודה', ואמר להם: "רק זה יכול להביא את הישועה, כי אתם רואים, אקרו לכם שבדרך הטבע אין מה לעשות". אז הם באמת קבלו ועשו, ואחרי תקופה קצרה הם קבלו בשורה טובה. הרופאים אקרו להם: קחו את הילד. הבחור שלכם בריא ושלם. אין לנו שום הסבר מה קרה פה. זה נס רפואי!

לפני זמן מה בא אלי מבני ברק רב אחד שקורב אלי. לרב הגה היתה צרה גדולה מאוד, וה' זכה אותי ללמד אותו לעשות שעה התבודדות ולהודות לה' על הצרה שלו. גם לפדתי אותו את כל הפתרונות שבספרים ושבדיסקים. וגם הוא בעצמו רצה נסים גדולים ועצומים מאוד, ומאז הוא כל הזמן מפיץ את הספרים, הדיסקים והפאג'ולות.

לאחר תקופה, הוא פגש אותי וספר לי שבא אליו זוג הורים עם הבן היחיד שלהם, בחור צעיר לא עליו ולא על אף אחד מישראל, הבן חלה בפתלה. הרופאים אקרו להם: אין מה לעשות עם הפתלה הזאת. לא יוצאים מהפתלה הזאת מהסוג הזה.

הם באו אל הרב הזה, והוא אקרו להם: "תגידו שעה תודה כל יום שהבן חולה!", והוא אקרו גם לבחור: "תגיד כל יום שעה: תודה לך ה' שעשית אותי חולה!" הוא יותר מחמיר מפני. אני בדרך כלל אומר רק חצי שעה. הוא החמיר, אקרו להם שעה, והם עשו את מה שהוא אקרו להם. גם הבחור וגם ההורים. כפונדו.

יש לך עוד סבה מדוע 'אמרתי תודה ונושעתי' בתחום הרפואי, שפנתב הרשב"א, אחד מגדולי הראשונים, שפניעץ לחולה יהודי, כי היה קב"ה להשפעה והשפעה - לרפואה.

ישמעתני על כמה חולים שקרו בצבצב קשה שהתחזקו בצמונה ובשפחה ורק אקרו תודה, "הודו לה' כי טוב כי לעולם תסודו", והמשיכו חסדים על עצמם והבריאו.

אמרתי תודה ונושעתי 052-2240696

רוצה גם לזכות בהגרלה? גם אתה יכול! שלח לנו סיפור תודה ותיכנס להגרלה al5308000@gmail.com

מתנה ושמה תודה 052-2240696

ילדים אומרים תודה סיפור בהמשכים לילדים

חברים חדשים (חלק ב')

לא להגיע לפתה. היו ימים שהייתי חוזר מהת"ת בבכי ובדמעות על כך שאין לי שום חברים. סבלתי מאד, ורציתי לעזב את בית הספר.

עשה הכל כדי שאף אחד בפתה לא יאהב אותי.

בחפש הגדול עברנו לדירה חדשה וגדולה בעיר של סבא.

דברתי עם אבא ואמא שלי, אבל זה לא כל כך עזר. ההורים שלי נסו לדבר עם המורה ועם צוות המלמדים, אבל זה עזר רק לכמה ימים.

בשבוע הבא אספר לכם מה אבא הציע לי...

"אוי, תראו את התסרוקת החדשה של הילד החדש הזה, הכפה ממש עומדת עליו מצחיק"; "תראו את הנעלים המצחיקות" - משפטים מהסוג הזה היו נשלפים מצדו כמעט בכל הפסקה, וכל ילדי הפתה היו עומדים וצוחקים. כמה שנסיתי לדבר ולהתחבב, שום דבר לא עזר. צביקה תמיד היה הורס הכל. מהילד הכי מקבל בחברה, הפכתי בבת אחת להיות הכי לא אהוב בפתה. לכל הילדים בפתה כבר היו חברים משלהם ומשחקים משלהם. אף אחד לא שתף אותי ואף אחד לא דבר אתי.

וכך מצאתי את עצמי ביום הראשון של שנת הלימודים עומד בפתח הפתה החדשה בבית ספר חדש בעיר הגדולה. רחוק מאד מהסביבה המכרת שבה גדלתי.

אבא אמר: "חברה'מן כמוך בטח ישתלב בקלי קלות". אמא הוסיפה: "כל הילדים אוהבים להתחבר לילד חדש".

וכך הגעתי מלא צפיה להצלחה בכתתי החדשה.

ובכן, המצב לא היה כמו שצפיתי.

גם אמא ואבא לא חשבו על אפשרות שאפגש את צביקה מלך הפתה.

אני לא יודע למה, אבל צביקה ממש לא אהב אותי כבר מהשניה הראשונה, ולכן

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש

052-2240696 ☎

שלום הבית שלי

הרב שלום ארוש שליט"א

הכח הזוחף

המציאות מראה, שרוב האנשים שמוכיחים אותם נחלשים מכך ונשברים, ואומרים לעצמם: אם אני כזה רע, איך אוכל לתקן את עצמי ולהשתפר? והם מייאשים את עצמם ומאבדים את התקווה לשפר את דרכם. ואף נופלים מדרך הישר לגמרי, באמרום: "אבדה תקוותי ותוחלתי מה", חלילה. יוצא

שהמוכיח גרם נזק גדול מאד, ולא כפי שחשב שיועיל על ידי תוכחתו. וכן פסק להלכה החזון איש זצ"ל באמרו, שבזמן הזה איננו יודעים להוכיח ועלינו להראות אהבה. וכידוע עיקר עבודת המידות של האדם זה בביתו. כך שכל גבר וכל אשה צריכים לדעת, שרק בעל שהוא עובד ה' מופלג, ענותן ושפל ברך בתכלית, ורק אשה צדקנית לחלוטין יכולים לסבול הערות מן הזוג, וגם להם זה לא קל בוודאי

שלא לאשה שכל מהותה זה שהיא מקבלת מהבעל ותלויה בו, ומסתתרת לקבל ממנו עידוד ותמיכה ולא ביקורת והערות. אבל גם הבעל, אילו היה מקבל חיזוקים במקום הערות, היה בוודאי מתעלה עוד יותר בעבודתו. קל וחומר לבעל שאינו הזק בעצמו, שבוודאי רק עידוד וחיזוק יועילו לו. ולאשה שבעלה מעיר לה, טוב לה מותה מחייה. מניסיוני למדתי, שרוב המקרים של בעיות בשלום בית, הן כאשר בני הזוג מעירים אחד לשני, כאשר הבעל לא מעיר לאשה, הדבר הזה מביא שלום לבית.

ומוציא קולות צורמים מהכינו, שאי אפשר היה לסובלם. ומה היה על אשתו לעשות? אולי 'לרדת' עליו ולומר לו את האמת: שלא יצא ממנו כלום, ושיזהר שהצלילים הבוקעים מכינורו לא יעוררו את המתים בבית הקברות הקרוב? או לצעוק עליו שזה בלתי נסבל לשמוע את החריקות הללו כל יום, ושיחליט: או היא או הכינור!

ובכן, אשתו של אותו נכר בחרה להיות אשה חכמה במקום להיות אשה צודקת, והיא הייתה מעודדת אותו, כמה יפה הוא מנגן, וכמה יפה הוא מתקדם, אף על פי שזה היה שקר גמור לכאורה, והעידוד שלה דרש ממנה מידה עצומה של הבלגה וסיבולת. אבל זה לא משנה, כי בשורה התחתונה, העידוד שלה כל כך השפיע על בעלה לטובה, עד שהוא באמת האמין בעצמו, שהוא יכול להיות נגן גדול, וכך היה! הוא נעשה אחד מהכנרים הטובים בעולם! אלו הייתה אותה אשה בוחרת במידת ה"אמת", והייתה "יורדת" עליו, הוא היה נשבר ולא היה יוצא ממנו כלום, ומי היה מפסיד מכך? אשתו, שבמקום להיות אשת הכנר המפרסם, שמכיר לה טובה שבכח העידוד שלה הוא זכה למה שזכה, ולכן הוא מודה לה תמיד ומפנק אותה ומפרנס אותה בשפע ובכבוד, היא הייתה יכולה להיות אשת האדם השבור והלא יוצלח, שעובד באיזו עבודה שולית ובקושי מתפרנס, וגם אין לו חיבה יתרה לאשתו "האמתית", שפשוט אמרה לו את האמת בפרצוף, שנגינת הכינור שלו נשמעת כמו יללות נוראיות...

ולכן אין להעיר ולתת ביקורת. כך ידוע הכלל, שמדה טובה מרובה, לעניינינו זה בולט מאד, שהאשה יכולה להיות כח דוחף וכח בונה שאין כמוהו, על ידי העידוד שלה והתמיכה שלה. כי היא יכולה להחיות את בעלה וממש לתת לו חיים וביטחון עצמי והצלחה, שבסופו של דבר היא זו שתהנה מכך. לכן, אשה שרואה שיש לבעלה הסרונות - הן בעניינים של היחסים ביניהם, והן בענייני יראת ה' או מידות וכל דבר, אזי ישנם שני אופנים "לטפל" בבעיה: או 'לרדת' עליו ולהגיד: אתה לא לומד! אתה רק ישן כל היום! אתה לא גבר! אתה לא משמח אותי! או להגיד: כמה אני נהנית כשאתה לומד! איזה אור זה מניס לבית! כמה שימחת אותי בדבר פלוני! לאיזה בעל זכתי! הכלל הוא, שדברי העידוד פועלים פעולה חיובית, ומי שמעודדים אותו ומחמיאים לו, אפילו על דברים שאין בו, זה נותן לו חשק להיות כפי שמחמיאים לו. לדוגמה: כשאומרים לאדם קמץ שהוא נדיב, אזי הוא רוצה להיות נדיב ולהיות ראוי לאותה מחמאה. וההפך ההפך, כשאומרים לו שהוא קמץ, הוא מתחזק ביתר שאת בקמצנות שלו. וכן כתב האורחות צדיקים, כי לא מדובר בחנופה, ואיסור חנופה לא קיים בין בעל לאשתו, או בין אב לילדי, אלא מצווה שהבעל יחניף לאשתו וכן ההפך. ידוע מעשה בכנר מפורסם, שבתחילה, כשרק רצה ללמוד לנגן בכינו, הוא היה מזויף בצורה נוראה

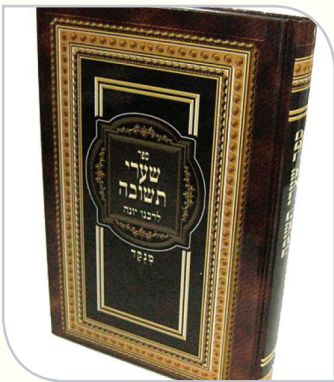
רבונו יונה גירונדי בן ר' אברהם זיע"א כ"ה - מר חשוון

רבונו יונה נודע כבעל חריפות ועוצמה למדנית גדולה מאוד בעולם התורה, אם כי בידו מצוי כיום חיבור יחיד כרי עטו העוסק במסכת בבא בתרא מסדר זיקין הנקרא בשם "עליות דרבנו יונה". בחיבור עצמו מעלה רבונו יונה דיונים מעמיקים על סדר המסכת, סוגייה אחר סוגייה. בסוף כל דיון מביא רבונו יונה את מה ש"עלה בידו", הכוונה היא לפרטים אותם פוסק רבונו יונה להלכה, ומכאן גם שמו של החיבור.

כן חיבר רבונו יונה פירוש לתלמוד סביב ה"ר"ף על מספר מסכתות, אך כל הנותר בידו הוא פירוש תלמודי סביב ה"ר"ף למסכת ברכות. הפירוש נכתב על ידי תלמידיו ומוכר גם כפירוש "תלמידי רבונו יונה".

חיבר ספר מוסר כללי הנקרא "שערי צדק" אשר רובו אבד ונשאר ממנו רק ספר "שערי תשובה". חיבר פירוש על מסכת אבות שהינו פירוש ארוך יחסית לפירושי רש"י ורמב"ם.

נפטר בטולדו בכ"ה בחשוון בשנת ה' אלפים כד'. יהי רצון שנזכה ללכת בדרכיו הקדושים ונזכה שזכותו תהא מן וצנייה עלנו אכ"י.

לאורם נלך

הילולא דצדיקיא

רבינו יונה ז"ע למד בצעירותו אצל רבי שלמה מן ההר ורבי שמואל בר שניאור. למד גם מן דודו הרמב"ן ז"ל (אמו של הרמב"ן היא אחות אביו של רבונו יונה), והתקשר עמו בקשרי חיתון, כאשר השיא את בתו לבנו של הרמב"ן. כ"כ כיהן כרב בעיר 'טולדו'.

היה רבו הרשב"א והיה ממתנגדי הרמב"ם אך חזר בו מהתנגדותו, ויש אומרים שבעקבות ההתחרטות על התנגדותו לרמב"ם הכריז "ממשה (משה רבנו) עד משה (רבי משה בן מימון) לא קם כמשה (רבי משה בן מימון)" וחיבר את השערי תשובה ככפרה על התנגדותו. הוא החליט לעלות על קברו של הרמב"ם במניין עשרה ולבכות על קברו שבעה ימים כדי לבקש מחילה. בפה מלא התחרט ואמר: "הני מכה על פניי ובוש ומתחרט על אשר פערתי פי נגד רבונו הקדוש הרב משה בן מימון וספריו, והני מודה מלב ומנפש ואומר: משה ותורתו אמת וכולנו בודאים ואני מקבל עליי מעשיו ללכת ולהשתטח על קברו במניין עשרה, ללכת אל קברו ז' ימים ולומר בכל יום 'חטאתי לאלוהי ישראל ואל רבונו בן מימון שדיברתי והעליתי נגד ספריו, ומוודה ועוזב ירוחם'".

**גם
פרנסה
גם
שליחות**

הטלמרקטינג הכי ערכי בשוק
קורא לך להצטרף להצלחה
לקראת תקופת החורף
במשמרת בוקר-02-5308000

השבת אבדה שלא נמצאה

לפני תפילה תשנן לעצמך את היסודות האלה שהם יסודות החיים. לפני שאתה רוצה לחזור בתשובה או לעבוד על עצמך בכל תחום - העבודה הראשונה היא להאמין בעצמך. כשאתה מאמין בעצמך, התפילות שלך באות מותר אמונה שלימה ומוחלטת ובביטחון גמור ואתה יכול להיות סמוך ובטוח שהן מתקבלות.

שיחה של עבדי אבות

ההקדמה הזאת מסבירה היטב את התפילה של אליעזר עבד אברהם.

הוא ינק וספג ולמד את האמונה ממקור האמונה של העולם, אברהם אבינו. לא היה לו ספק שהוא עושה את השליחות הגדולה ביותר בשביל רבו הצדיק ובשביל בורא עולם. הוא עוסק בהקמת הבית שימשך את דרך האמונה, שיבנה את עם ישראל ויהיה הנדבך השני בתיקון העולם. כשהוא מבקש הוא מבקש באמונה ברורה שתפילתו בוודאי תתקבל בטוח בזכות של אברהם אבינו ובטוח ברצון של בורא עולם לעזור לו בשליחות הזו שהיא כולה למענו יתברך. זו הסיבה לכך שתפילתו מתקבלת ובקשתו מתמלאת **עוד לפני שהוא מסיים לדבר**. כשהוא רואה את רבקה, הוא כבר בטוח ויודע שזו התשובה משמים לתפילתו. הוא נותן לה את הנזם והצמידים עוד לפני שהוא שואל אותה מי היא. וכמו מאמין אמתי, הוא מיד מודה לה' בידיעה ברורה שקיבל כאן תשובה מפורשת מה', ושזו ישועה שבורא עולם שולח לו כהמשך ישיר לתפילה וכתוצאה ישירה מהתפילה.

זו היא שיחתן של עבדי האבות שהתורה כל כך יוצאת מגדרה כדי להאריך ולתאר לנו אותה. כי השיחה של עבדי האבות מגיעה הישר מהבית של אברהם אבינו. הגמרא אומרת שהשיחה של התינוק בשוק, כלומר מה שהילד מדבר ברחוב, זה או מאביו או מאמו. מה שאליעזר מדבר אלה דיבורים של אברהם אבינו שמגיעים אליו ומראים לנו איך חיו אבותינו בתוך ביתם, איך הם האמינו, איך הם בטחו בה', ואיך הם האמינו בעצמם ובתפילות שלהם, ואיך תמיד ראו פירות לתפילות שלהם והודו לה' על כל ישועה ששלח להם.

יסוד האדם

ולעניינו, אנו לומדים כמה חשוב להאמין בעצמך. האמונה בעצמך נותנת לך ביטחון עצמי. ביטחון עצמי זה לא רק משהו טוב ונחמד, אלא זה משהו קיומי, משהו ביסוד האדם ביסוד האמונה וביסוד התפילה. אי אפשר להצליח בחיים באמת בלי זה.

ולכן חשוב מאוד מאוד לקנות את כל היסודות שעליהם דיברנו בשבועות האחרונים: שכל אחד יאמין בעצמו, שיאמין שהוא טוב, ושיאמין ברצון שלו שהרצון שלו הוא טוב, שיאמין שבורא עולם אתו ואוהב אותו ומחבר אליו ורוצה לעזור לו גם כשהוא נופל ונכשל, שיאמין שיש לו כוח ושאיין לו בחיים ניסיון שאינו יכול לעמוד בו כי בורא עולם אתו, ושיאמין בתפילה שלו, שלא ירגיש "לא נעים" חלילה. אלא שיבקש בפה מלא "הרחב פיך ואמלאהו", ושיאמין באמונה שלימה שהוא מבקש בשביל ה' וה' יודע שהוא מבקש בשביל ה' ובוודאי תתקבל תפילתו במהרה!

בברכת שבת שלום ומבורך

בבושת פנים עזב רבי זושא את המקום, מבטי הנוכחים תקועים בגבו תקועים כסכינים חדים. אבל הם לא הסתפקו בכך שעזב. בלהט נישו רבי פנחס מקוריץ לספר לו על היהודי החצוף שלא התבייש לבקש שכר עבור מצות השבת אבדה.

רבי פנחס שמע את תיאורם ומיד חקר: "כיצד נראה היהודי?" שאלם. הנוכחים פירטו את מראהו החיצוני של רבי זושא. בטוחים.

היו שכעת יקרא לו הרבי ויסיירהו בשוטי לשוננו על שכה מזלזל הוא במצוות ועושה מהן מסכה.

אך לתדהמתם טפח רבי פנחס על מצחו וקרא בעצב: "הן גדול בתורה הוא האיש. רבי זושא מאניפולי הוא. כאחד הריקים ביזיתם אותו..." הנוכחים התנצלו שלא ידעו כלל שאיש קדוש הוא, אבל הוסיפו להגנתם שהוא היה זה שהתנהג בצורה מעוררת חשד.

אכן, הסכים איתם הרבי מקוריץ. לא מצליח אני להבין מדוע נהג כך. אך דעו לכם שאני

בעצמי נתתי לו את הכסף והוא השיב אבדה שכלל לא מצא. לכשיבוא רבי זושא שוב - אשאלהו מדוע נהג כך.

עברו ימים וחודשים ושני ענקי הרוח נפגשו שוב. תוך כדי השיחה שאל רבי פנחס את רבי זושא: "אמור לי ידידי היקר, יודע אני שלא מצאת שום אבדה ואת הכסף שנתתי לך החזרת. מה ראית לנהוג בצורה כזו ולבקש שכר טרחה עבור המצווה?"

השיב רבי זושא בענוותן-חן: "יצרי הרע הסיטיני שאשיב אבידה שלא מצאתי. עבורה אקבל בוודאי כבוד רב. אוי לי אם אשיב ואקבל כבוד. מוכרח הייתי לבזות את עצמי כדי להרוויח מצווה שלמה..."

בתו הבכירה של הרה"ק הרבי ר' זושא מאניפולי הגיעה לפרקה, ובידו אין מאומה לתת לה נדוניה והבריות לא רצו להשתדך עימו. כשראתה הרבנית את מצב בתה, הפצירה בו שיעזב את תלמודו ויצא לבקש נדבות מאנשים טובים, ובכך ימלא את חובתו כאב לבתו.

שמע רבי זושא בקול אשתו, ושם פעמיו לראשונה לעיר קוריץ, שם כיהן כרב הרה"ק רבי פנחס מקוריץ. ראה רבי פנחס את רבי זושא ושמו מאוד מאוד, בבואו, פלפלו השניים בדברי תורה ויראה, ואז שאל רבי פנחס: "מה גרם לכבודו לעזוב את ספריו ולבוא לכאן?"

ענה רבי זושא שחפץ הוא לאסוף מעות להשיא את בתו, ורוצה הוא המלצה מרובה המפורסם של קוריץ. רבי פנחס נהדד למחשבה שרבי זושא הצדיק יסתובב בעיה מיד העניים בעיה מיד שלף 300 רובל שהיו סכום אדיר, נתן בידו והורה לו לחזור ללמוד ובכסף ישתמש לחתונת בתו.

בעוד רבי זושא יוצא מקוריץ כשהודיה לד' על שפתיו, שמע יללות מרות של אישה בוכיה. מיד נישו רבי זושא למקום, וראה יהודייה בוכה על שאיבדה ארנק ובו 300 רובל וסביבה סקרנים רבים. "מצאתי את כספך", אמר רבי זושא. "הבי לי סימונים ואתנה לך".

"300 רובל היו בארנק", בכתה האישה. שלף רבי זושא 250 רובל, הושיט לה ואמר: "50 רובל אני מותר לעצמי כשכר טרחה..."

האישה זעקה: "גזלן! הב את כספי! שני רובל בלבד אתן לך כשכר". אך רבי זושא מסרב. עוד הם מתווכחים, ושני בחורים חילצו את הכסף מידי ומסרוהו לאישה, כשהם מתרים בו שאם לא יעזוב את המקום יטעם מנחת זרועם...

אל תבייש עם שאתך בתורה ומצוות, אָבֵל לְבַעַל-עֵבִירָה מְתֵיר לְבִישוֹ וְלִהְיוֹנוּ בְדָבָרִים. (בושה לה')

החבילה שלך
כבר מחכה לך
הצטרף היום למפיצי עלון "חוט של חסד"

02-5308000

גן הדעת חידושים לפרשת שבוע

אהוב את הבריות

אברהם אבינו, ראש למאמינים, האדם הגדול בענקים, מלמד אותנו שוב ושוב ענוה מהי. בכל פרשיה העוסקת בענייני אפסר ללמוד גודל ענותנותו. הוא מחזיק את עצמו עפר ואפר. הוא מכניס לביתו כל עובר ושב גם אורחים מוזרים. הוא עוסק תדיר בנתינה, מחלק דעות ומידות כותונות. כל כולו ענוה, ענוה שהופכת אותו להיות כל כך אהוב בעיני אלוהים ואדם. האהבה היוקדת בלבו הופכת אותו מרב מקומי בארם לאב המון גויים.

אחת הפרשיות המעידות על גודל ענותנותו היא פרשת קניית מערת המכפלה. אברהם מגיע לדבר עם בני חת אחרי שכבר שמע את אדון כל הארץ מבטיח לו שכל הארץ בבעלותו, כי את כל הארץ אשר אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעה. כלומר, כשאברהם מגיע לדבר עם בני חת יש באמתחתו נבואה שלכאורה מאפשרת לו לבוא מגובה ואף לדרוש את הסתלקותם, ובכל זאת, הוא מדבר איתם בענוה מוחלטת גר ותושב אנכי עִמָּכֶם הוא מכיר בקיום שלהם, מדבר איתם כשווה בין שווים.

וזו חכמה גדולה שצריך כל אדם לאמץ לעצמו, לדבר תמיד בגובה העיניים עם זולתו, גם אם הוא חכם גיבור או עשיר יותר, זו הדרך בה הפך עליון שילכו בה דרי מטה.

זה שאומר הליל היו מתלמידיו של אהרן, אהוב

שלום ורוחך שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה. התנאי הראשוני והבסיסי שאתו יוכל אדם ההולך בדרכי אברהם לעשות נפשות לה' יתברך היא אהבת הבריות, כל הבריות כולן, מגדול ועד קטן, שחור ולבן, יהודי ושאינו יהודי.

זה מה שעשה אברהם, מתוך ידיעה, שהאהבה היא שמחוללת את השינוי בזולת, לא המידע שהוא מקבל מקרב אותו לתורה אלא האהבה המוקרנת לו מהמשפיע. ומי שאוהב מסתכל בעיניים, מדבר בגובה העיניים, כי האוהב לא מתנשא, האוהב נמצא בשביל לתת, ולא בשביל לקחת.

כבוד זה שנתן אברהם לבני חת יצר אצלם את האווירה הנכונה, הם זיהו את הענוה שבקרבם ובתגובה אמרו לו שִׁמְעֵנוּ אֲדֹנָי, נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה בְּתוֹכֵנוּ, בְּמִבְחָר קְבָרֵינוּ קָבַר אֶת מֹתֵךְ. מבחינתנו אתה נשיא אלוהים, אתה שליחו האמתי בכדור הארץ, אם יש לך כזאת ענוה, זה סימן שאתה נשיא אלוהים.

וכאן ננסת עוצמת נשמתו של אברהם לפעולה ביתר שאת. במקום להתנפח ולהתיישב על כסא הנשיא, הוא עושה הפוך לגמרי, הוא משתחוה וְיָקָם אֲבָרָהָם, וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעַם הָאָרֶץ לְבְנֵי חֵת. למרות שהארץ הובטחה לו מידי אדון האדונים, ולמרות שהם עצמם כבר מנדירים אותו נשיא אלוהים, הוא קד קידה ומודה. תוכו רצון ענוה.

כנינים חסידות ברסלב

התבטא פעם ר' אברהם ב"ר נחמן ז"ל על עצמו ואמר: "ברוך ה', עברתי על כל הלכותי מוהר"ן כצאי רבנו", דהיינו להיות שקוע איזה קושף זמן עם תורה אחת, ושכל עשייתו ולפוזו יהיו על פי תורה זו. וקוספריים לעם תורה ס"ו שבלקוטי מוהר"ן חלק א', ח' ב' דף ז' ב' קושף חצי שנה בציפא. (שיש"ק ג-תסב)

כְּשֶׁשָׁאַל אֶת רַבִּי אֲבָרָהָם, מַדּוּעַ אֵינוֹ מְקַוֶּה לְכַתֵּב חֲדָשָׁיו עַל לְקוּטֵי מוהר"ן, עָנָה וְאָמַר: כָּל חֲדָשָׁי שֶׁכָּתַבְתִּי, כְּתַבְתִּים בְּיַעֲרֹת וּמְתוּחַ בְּכִיֹּת שֶׁכָּפַי לִפְנֵי כָל חֲדָשׁ וְחֲדָשׁ שֶׁהִתְחַדַּשׁ לִי וְכַעַת בְּזִקְנוּתִי אֵין בְּכֹחִי לְכַתֹּב כָּךְ, כִּשְׁמוֹ כָּךְ פְּסָקְתִּי כֹלְכַתֵּב. (שם ג-תנב)

וההמשך מוסיף להיות טוב, מרוב שהם אוהבים אותו, הם מוכנים לתת לו חלקה בחינם, לא אֲדֹנָי שֶׁקִּעֲנֵי הַשְּׁדָה נְתַתִּי לָךְ וְהִסְעָרָה אֲשֶׁר בּוֹ לָךְ נְתַתִּיךָ וְאֲבָרָהָם שׁוּב מוֹדֵה בְּעֵנוּה גְמוּרָה, וּמִתְעַקֵּשׁ לֹא לְקַבֵּל חֵינִם, כִּי אִם לְקַבֵּל אֶת מֹה שֶׁהוּא מִבְּקֵשׁ בְּתַשְׁלוֹם מְלֵא, כִּי הַעֲנִי, כֹּל מַחֲשַׁבְתּוֹ הִיא צָרִי הַזֹּלַת וְלֹא צָרִי. המוטו של העני הוא שזה שמולי הוא המרכז ואני נמצא כאן עבורו, וזוהי תפיסתו של אברהם, תפיסה שבזכותה זכה לקיום נצחי, שהרי אחרי קרוב לארבעת אלפים שנה אנחנו עדיין מדברים ממנו, וכך ימשך הדבר לעולם.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של ח סד" מנהל רחוני ב"קו ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: *3030

לשבת ולא כתוב שאסור ללבשם בימי החול כלל, גם בדברי האחרונים (המובאים בס"י רס"ב סעיף ב') משמע שיכול ללבש את הבגדים בימים חשובים רק שיהיו הבגדים מיוחדים לשבת, אמנם כף החיים (סימן רס"ב סעיף קטן כ"ד) הביא בשם ספר כרי עץ חיים "צריך להיזהר ששום מלבוש מכל מה שלבש בחול אין ראוי ללבושו ביום שבת, ואפי' החלוק של שבת אין ראוי ללבושו בימי החול כלל".

ועל כן ראוי להיזהר בזה לכתחילה למי שאפשר.

בדיני טבילת כלים - האם משטח מזכוכית לחיתוך ירקות או מפצח אגוזים וכדומה טעונים טבילה?

כל כלי שאין רגילות לאכול מתוכו, מעיקר הדין אינו חייב בטבילה, ועל כן נפסק לגבי צלוחית של זכוכית שאין משתמשים בה לשתות אלא רק לאחסון יין, שאין צריך להטבילה. (שו"ת שלמת חיים החדש סימן ש"ז) וכן סכין שמיועד לחיתוך ירקות מעיקר הדין אין צריך טבילה. זבחי צדק (סימן ק"כ סעיף קטן כ"ח).

ואם כן הוא הדין לענייננו שאין הכלי מיועד לאכילה אלא לחיתוך ופירוק אינו חייב בטבילה, ומכל מקום ראוי להטבילם בלי ברכה. הליכות עולם (חלק ז' פרשת מטות אות ה' ואות י"א).

לשמע אמונה כל יום כל היום
קו האמונה 02-6444250

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

שאלות שנשאלו ב"קו ההלכה"

מבצק לצנינים, במקרה זה ברכתם בורא מיני מזונות. (אור לציון חלק ב' פרק ס"ו הלכה י').

לגבי הנחת תפילין - אני שמאלי ושכחתי את התפילין שלי של רבינו תם. יש מישהו שיש לו תפילין והוא ימיני האם אפשר באופן חד פעמי להניח? לא יודעים להתיר את הקשר ולהחזירו.

יש להפוך את התפילין באופן כזה שהקשר יהיה לצד הפנימי והקשירה לצד חוץ ובמקרה זה יוצא שהקשירה היא למטה והבית נמצא למעלה. על פי המבואר בשלחן ערוך (סימן כ"ז סעיף ג') וכן פסק בשו"ת אבני ישפה (חלק ז' סימן א').

צריך לייחד בגדים לכבוד שבת ויום טוב, האם מותר להשתמש בבגדים אלה גם לראש חודש וחתונות של חברים?

מדברי מרן הרב עובדיה בחזון עובדיה (שבת א' פרק א') משמע שהעיקר הוא שיהיו לו בגדים מנובדים

האם מותר לאכול גבינה וטונה ביחד?

בגמרא (פסחים ע"ז עמוד א') מבואר שאסור לאכול בשר עם דגים יחד מפני שיש בזה סכנה למחלת הצרעת, ונחלקו הפוסקים (בית יוסף אורח חיים סימן קע"ג ושולחן ערוך יורה דעה סימן פ"ז) האם גם בחלב ודגים יש סכנה או שאין סכנה.

להלכה - האשכנזים מקילים בזה, ונוהגים לאכול חלב עם דגים (דרכי משה או"ח סימן קע"ג אות ד). והספרדים מחמירים בזה ונמנעים לכתחילה שלא לאכול דגים בחלב או גבינה. זבחי צדק (סימן פ"ז סעיף קטן י"ח) וכן איש הי שנה שניה פרשת בהעלותך (אות ט"ז). אבל אם בטעות נתבשלו דגים עם חלב מותר אף לספרדים לאכול. כמו כן כל החשש הוא רק בדגים עם חלב או גבינה, אבל בדגים עם חמאה יש להקל אף לספרדים. הליכות עולם (חלק ז' עמוד כ"ג).

מה מברכים על צנינים - בורא מיני מזונות או המוציא?

ברכתם המוציא משום שקודם כל אופים אותם כלהם ורק אחר כך אופים אותם שוב להקשותם, אבל אם אופים אותם מלכתחילה והופכים אותם

